

Záložník JAN PLEŠEK ukončil kariéru ve vrcholném fotbale a k návratu do Stráníku říká:

Naše Valašsko, 30.4.2018

Pokecáme, dáme piva. Romantika

Stráník – Jan Plešek prošel druholigovými Vítkovicemi a Frýdkem–Místkem, ale valašským fotbalovým fanouškům je známý ze svého velmi úspěšného šestiletého divizního působení ve Valašském Meziříčí.

Jaké byly vaše fotbalové začátky?

Jsem odchovancem Stráníku, od starších žáků až do druhé ligy mužů jsem hrál za Vítkovice.

Kolik máte startů ve druhé lize?

Asi 30 až 40. Přišel jsem tam v době, kdy třeba byl v kádru ze známých hráčů Ondra Kušnír nebo Marián Kello, v týmu jsem pak později také působil například s Tomášem Poznarem z Baníku Ostrava, Jardou Divišem z Jablonce nebo Tomášem Vaclíkem z Basileje.

Hrával jste druhou ligu i v jiném klubu?

Kromě půlročního hostování v tehdy třetiligovém Frýdku–Místku pod trenérem Látalem, jsem hrál druhou ligu pouze ve Vítkovicích, a to postupně pod trenéry Daňkem, Vrtěm, Grussmannem, Paličkou a Vlčkem.

A pak již přišel Valmez?

Ano, strávil jsem tam v divizi na pozici ofenzivního středního záložníka šest let. Přišel jsem tam pod trenéra Karla Orla, kterého jsem znal z Vítkovic. Výborný fotbal jsme také hráli za éry Roberta Blaška a odešel jsem, když Valmez vedl Martin Kotůlek. To byly doby, kdy se nám asi nejvíce výsledkově dařilo.

Proč jste odešel k tehdy diviznímu konkurentovi do Petrovic?

V Ostravě jsem studoval a bydlel. Kluci z Valmezu, co tady taky studovali (včetně mého bratra Petra), postupně ukončili studia a mně se nechtělo samotnému dojíždět z Ostravy čtyřikrát týdně na trénink do Valmezu. Vystudoval jsem na Ostravské univerzitě obor Tělesná výchova a sport a nyní se věnuji doktorskému studiu kinantropologie, přednáším základy sportovní biomechaniky a biomechaniku člověka, dále působím na Katedře studií lidského pohybu jako koordinátor mezinárodních vztahů. Co se týká praktické výuky, tak vedu výuku fotbalu. Takže hlavním důvodem přestupu byl nedostatek času a současně chuť po změně.

Za Petrovice jste toho moc neodehrál...

Trápilo mě zranění kolena. Nyní jsem se vrátil k fotbalu do mateřského klubu Straník, kde hrajeme nejnižší okresní soutěž na Novojičínsku. Bohužel jsem zatím odehrál jen jeden zápas, a protože jsem si přivodil teď v univerzitní lize svalové zranění, tak mám zase na chvíli pauzu, ale do měsíce bych chtěl opět naskočit. Je krásné zahrát si asi po dvaceti letech s klukama, s kterými jsem od mala vyrůstal a po zápase si s nimi dát na tamní tribuně pár vítězných piv a pokecat o životě při zapadajícím sluníčku za kopce. Romantika se vším všudy (smích).

Neláká vás trenéřina?

Do budoucna by mne trenéřina lákala. Jenže v současné době to není možno s prací a studiem na univerzitě časově skloubit. Už od svých dvaceti let mám licenci B UEFA, kterou si pravidelně prodlužuji. V současnosti připravuji pouze univerzitní futsalový a fotbalový tým na akademické mistrovství ČR.

Sledujete fotbalové dění ve Valmezu?

Abych se přiznal, tak velmi málo. Třetí ligu klubu a městu přeji, ale jinak to jde mimo mě. Naposledy jsem se o to zajímal, když tam ještě hrál můj bratr Petr (v současné době hráč Všechovic, pozn. aut.) a většina mých bývalých spoluhráčů. Nicméně na Valmez a lidi v klubu mám velmi dobré vzpomínky, a tímto bych je chtěl i pozdravit a ať se jim nadále daří.